

Aynaların Düğünü

— ercaga · 09 Ocak 2018

Yalnızlık martısı uçup kondu balkon kenarına,
kimsesizlik pınarına,

Meçhul bir köyden yükselen bir sayha erişti

Mürettip bir kağıt akıp giden zamana karşı kendi cümlelerini korudu,
Munis bir sada odalardan yankılanıp mücella aynaların özlerini okudu,
Gökyüzünde bir uğultu,kazan kaldırıyor sanki zamana karşı mavilik,
Gözlerde bir korku,gözler bir halı deseninden kanayan zamana karşı silik,
Gölgelerde bile bir esriklik,bir ahşap koltuktan yansıyan ışıkla mağlup,
Gönüllere bir silah gibi yapışmış kuşku,çekilmeden hareketlenir tetik,

Gündüzlere yapışmış bir fecrin kızılığı,gündüzler gecelere mağlup,
Masumane bir tablo durur aynaların yanında,aynalar tabloları konuk,
Sessiz bir duvar durur aynaların içinde,duvarlar aynalarca soluk,
Renksiz bir abajur durur aynaların dışında,abajurlar aynalarca yitik,
Sararmış bir elbise durur aynaların ellerinde,hatıralar aynalarca sararmış,
Sığınılan bir masa durur odaların ortasında,masalar aynalardan boğuk,
Aynaların düğünü var bu gece,
Aynalar karıştılar zamana ve yalnızlaştılar birbirlerinde sessizce....